

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΜΑΚΡΥΑ ΣΤΑ ΞΕΝΑ

48ον

Τὰ γράμματα πού ἐλάμβανε ὁ Πέτρος τοῦ γέροντος τοῦ δὲν ἦταν τόσο μεγάλα. Τὰ τρεμολιστά χέρια τοῦ γέροντος δὲν μπορούσαν νὰ γράφουν παρά λίγα πράγματα. Ἐπειτα τὴν ὥρα γιὰ μιὰ γρηούλα, πού κάθονταν κλεισμένη σπῆτι τῆς νὰ περιμένῃ τὸ μονάκριβο παιδί τῆς.

Ὁ γέροντος πού ἡ γρηὺς φίλη του ἦταν ἡ καλὴ τὸν μονάκριβη ἀγάπη, ἦταν ἡ μὲν τῆς συντροφιά. Κάθε ἀπόγευμα πῆγαινε σιγά-σιγά σπῆτι τῆς καὶ κάθονταν μερικὲς ὥρες μαζί τῆς—τὴν χερίμωνε κατὰ τὸ ἔξαι, τὸ καλοκαίρι σὲ μιὰ μικρὴν ταρτσούλα.

Μιλούσαν κάπου κάπου γιὰ τὸ ξενητεμένο παιδί πού καὶ οἱ δύο τοὺς τὸ ἀγαποῦσαν σὰν παιδί τοῦ. Μὰ τὸν περισσότερο καιρὸ ἔμεναν σιωπηλοί, γιὰτὶ δὲν εἶχαν τίποτα πιά νὰ ποῦν... ἡ ζωὴ τοῦ ἦταν τελειωμένη πρό πολλοῦ.

Ὁ Πέτρος κάθε μὴνα ἔστειλε χρήματα τοῦ νοικοῦ τοῦ γιὰ τὴν μάνα του.

Καὶ ὁ γέροντος χρόνια τώρα ἐπρόθετε πάντα λίγα ἀπὸ δικά του—γιατὶ εἶχε μιὰ μικρὴ περιουσία καὶ τόσο λίγα ἔξοδα—χωρὶς ποτὲ ἡ γρηούλα νὰ τὸ καταλάβῃ.

Ποτὲ ὁ γέροντος δὲν εἶπε τὴν ἀλήθεια γιὰ τὴν φυγὴ τοῦ παιδιοῦ στὴν μάνα. Κατ'ἀπόφασιν νὰ τῆς τὴν κρύψῃ, νὰ μὴν τὴν μάθῃ ἀπὸ κανένα.

Δὲν ἔμαθε ποτὲ πὼς μιὰ ἀλλή γυνίκα τῆς τὸν πῆρε. Ἐνόμιζε πάντα πὼς ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ μὲν ἔξω καὶ τὸν περιέμενε μὲ ὑπομονή, μὲρα μὲ τὴν ἡμέρα. Καὶ τὰ χρόνια περνοῦσαν καὶ ἀρχίσε νὰ χάνῃ τὸ μνημονικό τῆς, τὴν ἀντίληψή τοῦ χρόνου πού περνοῦσε.

Καὶ ὁ γέροντος εὐχарιστιοῦνταν γι' αὐτὸ, τὸ θεωροῦσε εὐ-

τύχημα καὶ τὴν ξεγέλωσε πολλές φορές. Τῆς μιλούσε σὰν νᾶχεν περάσει μῆνες ἀπὸ τότε πούφυγε ἐνῇ εἶχαν περάσει χρόνια...

Ὅσο γι' αὐτὸν ποτὲ δὲν ἐξοστῆσε τὴν παραμικρὴ κρίση γιὰ τὴν πράξη «τοῦ παιδιοῦ», ὅπως εἶπε τὸν Πέτρο μέσος του. Ποιὲ δὲν τὸν κατάκρινε, οὔτε γιὰ μιὰ στιγμή μέσος στὴν ψυχὴ του. Ἦξερε τόσο πολὺ τὴν εἶναι ἀγάπη, πού τὸ θεωροῦσε ἐντελὲς φυσικὸ τὸ ὅτι πρέπει κανεὶς νὰ θυσιάζῃ τὰ πάντα γιὰ καὶνῆ.

Κι' ἔπειτα σὲ γερωντικό ἐγώισμό του—πῶτος πού σὲ νεῖα τὸν στερήθηκε τὴν μεγαλύτερη εὐτυχία τῆς ζωῆς—εὗρεκα γλυκεῖα τὴν ζωὴν του νὰ τὴν περνᾷ μόνοντα διπλά στὴν γερασμένη ἀγάπη του.

Στὴν κουρασμένη γερωντική ψυχὴ τοῦ ἀρκοῦσαν τώρα ἡ λίγες ὥρες πού περνοῦσαν ἡσυχάζα μαζί τῆς. Ἦταν ὁ μόνος δεσμός πού τοῦμενε, πού τὸν κρατοῦσε στὴ ζωὴ!

Καὶ πολλές φορές ἔταν κάθονταν σιωπηλὸς καὶ ἀκίνητος μὲ τὸ βλέμμα καρφωμένο στὴν φωτιά, ἐνδριεύνονταν τὰ χαμένα νεῖα τῆς, τὴν χαμένη εὐτυχία του, καὶ λίγο—λίγο—ἔχανε καὶ αὐτὸς τὴν ἀντίληψή τῆς πραγματικότητος καὶ φαντάζονταν τὸν ἐξυτὸν τοῦ νεοδυνατό, γεμάτο ζωὴ, δύναμη καὶ ἔρωτα καὶ διπλά τοῦ τὴν ἀγαπημένην του νεῖα, ὥρα, γλυκεῖα, ὅπως τὴν εἶχε πρωτογνωρίσει, ὅπως τὴν εἶχε ἀγαπήσει...

Κ' ἔπειτα ἀρχίσε νὰ συνέρχειται, νιτίζονταν καὶ κούτρε με ἀπερίγραπτη σιτογγὴ τὴν καυμένη γρηούλα πού εἶχε μισοκοιμήθῃ.

Καυμένη γρηούλα! (Συνεχίζεται)

ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ

ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ—ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΕΥΘΕΙΣ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ ΚΑΙ ΖΥΡΙΧΗ

Δέχεται Ἀγίου Νικολάου—Κανακάρη 100
Τηλέφωνον 31—02, οἰκίας 37—04.

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΙΑΤΡΟΥ ΖΑΦ. ΧΡΗΣΤΟΥ

ἤρχισεν λειτουργοῦσα ἀπὸ τῆς 26ης Σεπτεμβρίου.
Ὁ δὲ ἱατρός δέχεται εἰς τὴν Κλινικὴν τοῦ κειμένην ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἀγ. Νικολάου 80 (ἔναντι ἱεροῦ Ναοῦ) ΘΕΡΑΠΕΙΑ ἑλκων τῶν παθήσεων σπῆτι καὶ ἀρθρώσεων σπονδυλικῆς στήλης, λεκάνης, χερσῶν καὶ ποδῶν.

ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΟΝ ΒΑΦΕΙΟΝ ΝΑΥΛΟΝΣ ΔΕΡΜΑΤΙΝΟΝ ΕΙΔΩΝ
ΓΙΑ ΝΕΟΥ ΤΥΠΟΥ ΜΗΚΑΝΙΣΜΟΥ
Compressor Pistole
Θ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΥ
ΜΑΙΩΝΟΣ 66
ΕΝΑΝΤΙ ΕΙΣΑΓΕΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ
ΠΡΟΣΕΓΓΙΖΕ ΤΗΝ ΑΙΔΟΥ
ΜΕΤΑΒΑΛΟΝΤΑΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΣΙΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΝΑΥΛΟΝΣ ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ
Επίσης
τοποθετούνται
γρήγορες υποδημάτων
ἀνὰ ραβδῆ
ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΕΛΕΙΑ
Επίσης
εὐδίκον οὐρμανον
δὲ καλὸς ἡλεκτρικὸς
καὶ φανὸς ἐπίστεως

Πατρὶνὰ ἡμερονύκτια.

Στὰ πεταχτά

Λαμπροτάτη ἡ χθεσινὴ ἑορτή.

Ἡ κοσμοπλημύρμα ἦταν πρωτοφανής.

—Στὸν λαμπρὸ ἑορτασμό σου, νετέλεσε καὶ ἡ ὥρα τῆς ἡμέρας.

—Χιλιάδες ἦσαν οἱ ἔξοι πού ἀφίχθησαν στὴν πόλιν μας.

—Πολλοὶ παρέμειναν καὶ θὰ φύγουν σήμερα.

—Ὁραία ἐμφάνισιν ἔκαναν καὶ χθὲς τὰ Σχολεῖα.

—Μὲ τὴν μετέδοσι τῆς θείας Λειτουργίας ἀπὸ τοῦς Ραδιοσταθμοῦς τοῦ Ε.Ι.Ρ. ἤκουσθ ἡ φωνὴ τῆς πόλεως σ' ὁλόκληρὴ τὴν χώρα.

—Ἰδιαιτέρᾳ ἐντύπωσιν ἐπρόεβιν ἡ χορωδία τοῦ Ναοῦ, ἡ ὁποία εἶναι ἕνα ἐκλεκτότατο χορωδικὸν συγκρότημα.

—Καὶ πού θὰ ἔπρεπε ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ ἡκούγετο σὺ χύτορα ἀπὸ τὸν Σταθμόν μας.

—Ἡ ἀποκαταστάσις τῆς μεταδόσεως τῆς θείας Λειτουργίας «μόνον» ἀπὸ τὸν ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας, ἀδικεῖ τοὺς ἄλλους ναοὺς, ὁποῖοι διαθέτουν ἐκλεκτὰς χορωδίας καὶ καλλιφώνους ἱερεῖς.

—Μὲ μιὰ καλὴ συνεννόησιν τὸ ζήτημα θὰ μποροῦσε νὰ διευθετηθῇ.

—Ἡ τεχνικὴ προσωπικὸν τοῦ Ο.Τ.Ε. ἀπείλει λευκὴ ἀπεργίαν εἰς ἐνδεῖσιν διαμαρτυρίας διὰ τὴν μὴ βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν του.

—Στὴν Ἀθήνα, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς κινήσεως τῶν ταχυδρομικῶν διανομῶν, ἐλήφθη ἀπόφασιν, ὅπως οὗτοι ταξιθεῖσιν διὰ τὴν μὴ βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν σ' ὅλα τὰ Λεωφορεία.

—Ἡ ἀπόφασιν αὐτὴ ἐκονοποιοῦνται σ' ὅλα τὰ Ταμεῖα τῶν ἱσχυτικῶν λεωφορείων τῆς πρωτεύουσας.

—Νομίζουμε ὅτι τὸ μέτρο πρέπει νὰ ἐπικραθῇ καὶ στὴν πόλιν μας.

—Γιὰ τὴν ἐξὸ ἀποστάσεως εἶναι μεγάλως καὶ ὁ ταχυδρομικὸς ὁδὸς ὀλίγοι.

—Τὸ ἔθνηκον ἴδρυμα ἀνεκοίνωσε ὅτι ἡ μετεκπαιδευσις τῶν κοινοτικῶν γραμματέων στὴν «Ἐθνικὴν ἑστία», πού λειτουργεῖ στὴν περιοχή τοῦ Πόρου τῆς Βασιλίσσης, θὰ συνεχισθῇ μέχρις οὗ μετεκπαιδευθῶν ὅλοι οἱ κοινοτικοὶ γραμματεῖς τῆς χώρας.

—Ἡ μετεκπαιδευσις γίνεται κατὰ νομοῦ.

—Ἡδὲ ἐπιλοξενήσαν κοινωτικοὶ ὑπάλληλοι τῶν νομῶν Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος ὡς καὶ ἐκ τοῦ νομοῦ Λακωνίας.

—Ἡ καλοσύνη τοῦ καιροῦ τῆς τελευταίας ἡμέρας ἐπέτρεψε νὰ συνεχισθῶν ὁ ἀργασίας στὴν ὑπαίθριον, πού εἶχαν διακοπῇ.

—Ἡ συγκέντρωσις τοῦ ἐλαϊκόφυτου συνεχίζεται, ἀν καὶ ἡ καταστροφὴ ἀπὸ τὸ δάκο εἶναι μεγάλη.

—Πληροφορίες ἀπὸ τὴν Κέρ-

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

Ὅπως βλέπω, τώρα μὲ τὸ κρῶ τὰ γαντοφορέματα χερῶν καὶ τῶν δεομένων, σκέπτομαι πόσο πᾶσι ἔγινε ἡ ἐποχὴ μας. Καὶ ἐξομῶμαι. Στὰ παλαιὰ χρόνια, ἐκεῖνα πού οἱ ἀδράστευτοι οἰκονομικοὶ τὰ θεωροῦσαν ὡραία καὶ καλά, τὸ γίνετο, ἐπαινετο, τὸ ρόλο ἐρωτικὸν ταχυδρόμον, ἢ μᾶλλον διαβιβαστοῦ, καὶ δὲν κυκλοφοροῦσαν τὰ κορίτσια μὲ τὴν σημερινὴν ἐλευθερία. Πάντα ἔβγαιναν μὲ τὴν συνοδεία τῆς μαῖας. ἢ τῶν ἀνιόντων συγγενῶν τῆς. Γιὰ νὰ συνεννοηθῇ μὲ τὸν ἐκλεκτὸ τῆς καρδιάς, ἀρχίζε τὰ συζητήματα μὲ τὴν γάντια (σὲ πλαιότερες ἐποχὰς χρὴε ἐρωτικὸν διερμηνέα ἕκαστο τὸ ριπίδιον). Ἐάν ἡ θέλῃ νὰ πῇ «ναί» ἔπρεπε νὰ γέναι κάτω. Γιὰ νὰ ἐκφράσῃ τὸ «ναί» ἐπὶ τῆς χερὸς. Ἐάν ἤθελε νὰ τοῦ πῇ «ἔπιθυμῶ» νὰ εἶμαι κοντά σου», τότε χάιδετο τὰ γάντια, ἀκράβως ὡς νὰ κρατοῦσε σὲ χεῖρα τῆς τὸ κεφάλι τοῦ ἀγαπημένου τῆς. Ἐάν ἤθελε νὰ τὸν ἀπολύσει, ἢ νὰ γέναι ἄλλος, τότε χιτυλοῦσε τὸ λινὸν γάντιον, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ἀριστερὸν τῆς ὡμοῦ. Ἐάν ἤθελε νὰ δεῖξῃ ἀδιαφορίαν ἔβγαζε τὸ μισὸ ἀριστερὸν γάντιον. Ἐάν ἔπ' οὐδὲν λόγῳ τὸν ἤθελε, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ὡμὸν τῆς. Ἐάν ὅμως ἤθελε νὰ τοῦ πῇ «ἔπιθυμῶ» νὰ εἶμαι κοντά σου», τότε χάιδετο τὰ γάντια, ἀκράβως ὡς νὰ κρατοῦσε σὲ χεῖρα τῆς τὸ κεφάλι τοῦ ἀγαπημένου τῆς. Ἐάν ἤθελε νὰ τὸν ἀπολύσει, ἢ νὰ γέναι ἄλλος, τότε χιτυλοῦσε τὸ λινὸν γάντιον, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ἀριστερὸν τῆς ὡμοῦ. Ἐάν ἤθελε νὰ δεῖξῃ ἀδιαφορίαν ἔβγαζε τὸ μισὸ ἀριστερὸν γάντιον. Ἐάν ἔπ' οὐδὲν λόγῳ τὸν ἤθελε, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ὡμὸν τῆς. Ἐάν ὅμως ἤθελε νὰ τοῦ πῇ «ἔπιθυμῶ» νὰ εἶμαι κοντά σου», τότε χάιδετο τὰ γάντια, ἀκράβως ὡς νὰ κρατοῦσε σὲ χεῖρα τῆς τὸ κεφάλι τοῦ ἀγαπημένου τῆς. Ἐάν ἤθελε νὰ τὸν ἀπολύσει, ἢ νὰ γέναι ἄλλος, τότε χιτυλοῦσε τὸ λινὸν γάντιον, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ἀριστερὸν τῆς ὡμοῦ. Ἐάν ἤθελε νὰ δεῖξῃ ἀδιαφορίαν ἔβγαζε τὸ μισὸ ἀριστερὸν γάντιον. Ἐάν ἔπ' οὐδὲν λόγῳ τὸν ἤθελε, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ὡμὸν τῆς. Ἐάν ὅμως ἤθελε νὰ τοῦ πῇ «ἔπιθυμῶ» νὰ εἶμαι κοντά σου», τότε χάιδετο τὰ γάντια, ἀκράβως ὡς νὰ κρατοῦσε σὲ χεῖρα τῆς τὸ κεφάλι τοῦ ἀγαπημένου τῆς. Ἐάν ἤθελε νὰ τὸν ἀπολύσει, ἢ νὰ γέναι ἄλλος, τότε χιτυλοῦσε τὸ λινὸν γάντιον, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ἀριστερὸν τῆς ὡμοῦ. Ἐάν ἤθελε νὰ δεῖξῃ ἀδιαφορίαν ἔβγαζε τὸ μισὸ ἀριστερὸν γάντιον. Ἐάν ἔπ' οὐδὲν λόγῳ τὸν ἤθελε, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ὡμὸν τῆς. Ἐάν ὅμως ἤθελε νὰ τοῦ πῇ «ἔπιθυμῶ» νὰ εἶμαι κοντά σου», τότε χάιδετο τὰ γάντια, ἀκράβως ὡς νὰ κρατοῦσε σὲ χεῖρα τῆς τὸ κεφάλι τοῦ ἀγαπημένου τῆς. Ἐάν ἤθελε νὰ τὸν ἀπολύσει, ἢ νὰ γέναι ἄλλος, τότε χιτυλοῦσε τὸ λινὸν γάντιον, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ἀριστερὸν τῆς ὡμοῦ. Ἐάν ἤθελε νὰ δεῖξῃ ἀδιαφορίαν ἔβγαζε τὸ μισὸ ἀριστερὸν γάντιον. Ἐάν ἔπ' οὐδὲν λόγῳ τὸν ἤθελε, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ὡμὸν τῆς. Ἐάν ὅμως ἤθελε νὰ τοῦ πῇ «ἔπιθυμῶ» νὰ εἶμαι κοντά σου», τότε χάιδετο τὰ γάντια, ἀκράβως ὡς νὰ κρατοῦσε σὲ χεῖρα τῆς τὸ κεφάλι τοῦ ἀγαπημένου τῆς. Ἐάν ἤθελε νὰ τὸν ἀπολύσει, ἢ νὰ γέναι ἄλλος, τότε χιτυλοῦσε τὸ λινὸν γάντιον, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ἀριστερὸν τῆς ὡμοῦ. Ἐάν ἤθελε νὰ δεῖξῃ ἀδιαφορίαν ἔβγαζε τὸ μισὸ ἀριστερὸν γάντιον. Ἐάν ἔπ' οὐδὲν λόγῳ τὸν ἤθελε, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ὡμὸν τῆς. Ἐάν ὅμως ἤθελε νὰ τοῦ πῇ «ἔπιθυμῶ» νὰ εἶμαι κοντά σου», τότε χάιδετο τὰ γάντια, ἀκράβως ὡς νὰ κρατοῦσε σὲ χεῖρα τῆς τὸ κεφάλι τοῦ ἀγαπημένου τῆς. Ἐάν ἤθελε νὰ τὸν ἀπολύσει, ἢ νὰ γέναι ἄλλος, τότε χιτυλοῦσε τὸ λινὸν γάντιον, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ἀριστερὸν τῆς ὡμοῦ. Ἐάν ἤθελε νὰ δεῖξῃ ἀδιαφορίαν ἔβγαζε τὸ μισὸ ἀριστερὸν γάντιον. Ἐάν ἔπ' οὐδὲν λόγῳ τὸν ἤθελε, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ὡμὸν τῆς. Ἐάν ὅμως ἤθελε νὰ τοῦ πῇ «ἔπιθυμῶ» νὰ εἶμαι κοντά σου», τότε χάιδετο τὰ γάντια, ἀκράβως ὡς νὰ κρατοῦσε σὲ χεῖρα τῆς τὸ κεφάλι τοῦ ἀγαπημένου τῆς. Ἐάν ἤθελε νὰ τὸν ἀπολύσει, ἢ νὰ γέναι ἄλλος, τότε χιτυλοῦσε τὸ λινὸν γάντιον, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ἀριστερὸν τῆς ὡμοῦ. Ἐάν ἤθελε νὰ δεῖξῃ ἀδιαφορίαν ἔβγαζε τὸ μισὸ ἀριστερὸν γάντιον. Ἐάν ἔπ' οὐδὲν λόγῳ τὸν ἤθελε, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ὡμὸν τῆς. Ἐάν ὅμως ἤθελε νὰ τοῦ πῇ «ἔπιθυμῶ» νὰ εἶμαι κοντά σου», τότε χάιδετο τὰ γάντια, ἀκράβως ὡς νὰ κρατοῦσε σὲ χεῖρα τῆς τὸ κεφάλι τοῦ ἀγαπημένου τῆς. Ἐάν ἤθελε νὰ τὸν ἀπολύσει, ἢ νὰ γέναι ἄλλος, τότε χιτυλοῦσε τὸ λινὸν γάντιον, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ἀριστερὸν τῆς ὡμοῦ. Ἐάν ἤθελε νὰ δεῖξῃ ἀδιαφορίαν ἔβγαζε τὸ μισὸ ἀριστερὸν γάντιον. Ἐάν ἔπ' οὐδὲν λόγῳ τὸν ἤθελε, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ὡμὸν τῆς. Ἐάν ὅμως ἤθελε νὰ τοῦ πῇ «ἔπιθυμῶ» νὰ εἶμαι κοντά σου», τότε χάιδετο τὰ γάντια, ἀκράβως ὡς νὰ κρατοῦσε σὲ χεῖρα τῆς τὸ κεφάλι τοῦ ἀγαπημένου τῆς. Ἐάν ἤθελε νὰ τὸν ἀπολύσει, ἢ νὰ γέναι ἄλλος, τότε χιτυλοῦσε τὸ λινὸν γάντιον, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ἀριστερὸν τῆς ὡμοῦ. Ἐάν ἤθελε νὰ δεῖξῃ ἀδιαφορίαν ἔβγαζε τὸ μισὸ ἀριστερὸν γάντιον. Ἐάν ἔπ' οὐδὲν λόγῳ τὸν ἤθελε, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ὡμὸν τῆς. Ἐάν ὅμως ἤθελε νὰ τοῦ πῇ «ἔπιθυμῶ» νὰ εἶμαι κοντά σου», τότε χάιδετο τὰ γάντια, ἀκράβως ὡς νὰ κρατοῦσε σὲ χεῖρα τῆς τὸ κεφάλι τοῦ ἀγαπημένου τῆς. Ἐάν ἤθελε νὰ τὸν ἀπολύσει, ἢ νὰ γέναι ἄλλος, τότε χιτυλοῦσε τὸ λινὸν γάντιον, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ἀριστερὸν τῆς ὡμοῦ. Ἐάν ἤθελε νὰ δεῖξῃ ἀδιαφορίαν ἔβγαζε τὸ μισὸ ἀριστερὸν γάντιον. Ἐάν ἔπ' οὐδὲν λόγῳ τὸν ἤθελε, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ὡμὸν τῆς. Ἐάν ὅμως ἤθελε νὰ τοῦ πῇ «ἔπιθυμῶ» νὰ εἶμαι κοντά σου», τότε χάιδετο τὰ γάντια, ἀκράβως ὡς νὰ κρατοῦσε σὲ χεῖρα τῆς τὸ κεφάλι τοῦ ἀγαπημένου τῆς. Ἐάν ἤθελε νὰ τὸν ἀπολύσει, ἢ νὰ γέναι ἄλλος, τότε χιτυλοῦσε τὸ λινὸν γάντιον, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ἀριστερὸν τῆς ὡμοῦ. Ἐάν ἤθελε νὰ δεῖξῃ ἀδιαφορίαν ἔβγαζε τὸ μισὸ ἀριστερὸν γάντιον. Ἐάν ἔπ' οὐδὲν λόγῳ τὸν ἤθελε, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ὡμὸν τῆς. Ἐάν ὅμως ἤθελε νὰ τοῦ πῇ «ἔπιθυμῶ» νὰ εἶμαι κοντά σου», τότε χάιδετο τὰ γάντια, ἀκράβως ὡς νὰ κρατοῦσε σὲ χεῖρα τῆς τὸ κεφάλι τοῦ ἀγαπημένου τῆς. Ἐάν ἤθελε νὰ τὸν ἀπολύσει, ἢ νὰ γέναι ἄλλος, τότε χιτυλοῦσε τὸ λινὸν γάντιον, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ἀριστερὸν τῆς ὡμοῦ. Ἐάν ἤθελε νὰ δεῖξῃ ἀδιαφορίαν ἔβγαζε τὸ μισὸ ἀριστερὸν γάντιον. Ἐάν ἔπ' οὐδὲν λόγῳ τὸν ἤθελε, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ὡμὸν τῆς. Ἐάν ὅμως ἤθελε νὰ τοῦ πῇ «ἔπιθυμῶ» νὰ εἶμαι κοντά σου», τότε χάιδετο τὰ γάντια, ἀκράβως ὡς νὰ κρατοῦσε σὲ χεῖρα τῆς τὸ κεφάλι τοῦ ἀγαπημένου τῆς. Ἐάν ἤθελε νὰ τὸν ἀπολύσει, ἢ νὰ γέναι ἄλλος, τότε χιτυλοῦσε τὸ λινὸν γάντιον, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ἀριστερὸν τῆς ὡμοῦ. Ἐάν ἤθελε νὰ δεῖξῃ ἀδιαφορίαν ἔβγαζε τὸ μισὸ ἀριστερὸν γάντιον. Ἐάν ἔπ' οὐδὲν λόγῳ τὸν ἤθελε, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ὡμὸν τῆς. Ἐάν ὅμως ἤθελε νὰ τοῦ πῇ «ἔπιθυμῶ» νὰ εἶμαι κοντά σου», τότε χάιδετο τὰ γάντια, ἀκράβως ὡς νὰ κρατοῦσε σὲ χεῖρα τῆς τὸ κεφάλι τοῦ ἀγαπημένου τῆς. Ἐάν ἤθελε νὰ τὸν ἀπολύσει, ἢ νὰ γέναι ἄλλος, τότε χιτυλοῦσε τὸ λινὸν γάντιον, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ἀριστερὸν τῆς ὡμοῦ. Ἐάν ἤθελε νὰ δεῖξῃ ἀδιαφορίαν ἔβγαζε τὸ μισὸ ἀριστερὸν γάντιον. Ἐάν ἔπ' οὐδὲν λόγῳ τὸν ἤθελε, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ὡμὸν τῆς. Ἐάν ὅμως ἤθελε νὰ τοῦ πῇ «ἔπιθυμῶ» νὰ εἶμαι κοντά σου», τότε χάιδετο τὰ γάντια, ἀκράβως ὡς νὰ κρατοῦσε σὲ χεῖρα τῆς τὸ κεφάλι τοῦ ἀγαπημένου τῆς. Ἐάν ἤθελε νὰ τὸν ἀπολύσει, ἢ νὰ γέναι ἄλλος, τότε χιτυλοῦσε τὸ λινὸν γάντιον, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ἀριστερὸν τῆς ὡμοῦ. Ἐάν ἤθελε νὰ δεῖξῃ ἀδιαφορίαν ἔβγαζε τὸ μισὸ ἀριστερὸν γάντιον. Ἐάν ἔπ' οὐδὲν λόγῳ τὸν ἤθελε, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ὡμὸν τῆς. Ἐάν ὅμως ἤθελε νὰ τοῦ πῇ «ἔπιθυμῶ» νὰ εἶμαι κοντά σου», τότε χάιδετο τὰ γάντια, ἀκράβως ὡς νὰ κρατοῦσε σὲ χεῖρα τῆς τὸ κεφάλι τοῦ ἀγαπημένου τῆς. Ἐάν ἤθελε νὰ τὸν ἀπολύσει, ἢ νὰ γέναι ἄλλος, τότε χιτυλοῦσε τὸ λινὸν γάντιον, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ἀριστερὸν τῆς ὡμοῦ. Ἐάν ἤθελε νὰ δεῖξῃ ἀδιαφορίαν ἔβγαζε τὸ μισὸ ἀριστερὸν γάντιον. Ἐάν ἔπ' οὐδὲν λόγῳ τὸν ἤθελε, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ὡμὸν τῆς. Ἐάν ὅμως ἤθελε νὰ τοῦ πῇ «ἔπιθυμῶ» νὰ εἶμαι κοντά σου», τότε χάιδετο τὰ γάντια, ἀκράβως ὡς νὰ κρατοῦσε σὲ χεῖρα τῆς τὸ κεφάλι τοῦ ἀγαπημένου τῆς. Ἐάν ἤθελε νὰ τὸν ἀπολύσει, ἢ νὰ γέναι ἄλλος, τότε χιτυλοῦσε τὸ λινὸν γάντιον, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ἀριστερὸν τῆς ὡμοῦ. Ἐάν ἤθελε νὰ δεῖξῃ ἀδιαφορίαν ἔβγαζε τὸ μισὸ ἀριστερὸν γάντιον. Ἐάν ἔπ' οὐδὲν λόγῳ τὸν ἤθελε, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ὡμὸν τῆς. Ἐάν ὅμως ἤθελε νὰ τοῦ πῇ «ἔπιθυμῶ» νὰ εἶμαι κοντά σου», τότε χάιδετο τὰ γάντια, ἀκράβως ὡς νὰ κρατοῦσε σὲ χεῖρα τῆς τὸ κεφάλι τοῦ ἀγαπημένου τῆς. Ἐάν ἤθελε νὰ τὸν ἀπολύσει, ἢ νὰ γέναι ἄλλος, τότε χιτυλοῦσε τὸ λινὸν γάντιον, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ἀριστερὸν τῆς ὡμοῦ. Ἐάν ἤθελε νὰ δεῖξῃ ἀδιαφορίαν ἔβγαζε τὸ μισὸ ἀριστερὸν γάντιον. Ἐάν ἔπ' οὐδὲν λόγῳ τὸν ἤθελε, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντιον τὸν ὡμὸν τῆς. Ἐάν ὅμως ἤθελε νὰ τοῦ πῇ «ἔπιθυμῶ» νὰ εἶμαι κοντά σου», τότε χάιδετο τὰ γάντια, ἀκράβως ὡς νὰ κρατοῦσε σὲ χεῖρα τῆς τὸ κεφάλι τοῦ ἀγαπημένου τῆς. Ἐάν ἤθελε νὰ τὸν ἀπολύσει, ἢ νὰ γέναι ἄλλος, τότε χιτυλοῦσε τὸ λινὸν γάντιον, τότε χιτυλοῦσε μὲ τὸ γάντι